

να κλαίει, γιατί δεν έχει τίποτε να φοβάται τώρα για τα μάτια του..

'Αχάριστη 'Ελένη! "Όχι, μόνον ξέχασε ν' αποχαιρετήσει το Ζερβαί, φεύγοντας για το Παρίσι, αλλά ξέχασε να πάρει μαζί της και το σκυλάκι, που κάποτε της χάρισε εκείνος. Το σκυλάκι, έρθμο πειά, ξαναάρθε στον παλιό άφεντικό του, και δεν τον εγκατέλειψε πειά.

Μαζύ, κάθε πρωί, πήγαιναν στους άγαπημένους εκείνους τόπους, όπου τόσες φορές έβρεχαν κι' έπαιζαν πρόχοχαρτα μ' 'Εκείνη. Κι' 'Εκείνη, ή 'Ελένη, πλούσια κι' ώραιοςάτη, φιλάρεσκη, παραδινόταν στη χαρά, στον έρωτα, στη λάμψη των Παρισινών βεζιώσεων, στο θαυμασμό των κομψών άνδρών, χωρίς να συλλογίζεται ούτε τον Ζερβαί, ούτε και το σκυλό του.

'Ο έκλεκτός μου φίλος Σάρλ Νοντιέ, την είδε ένα βράδυ σε μία λαμπρή δεξίωση. Χόρευε διαρκώς, τασιπινα, ζωηρή, και φαεινή. Είχε ριχτεί ολοκόρμη, στο μεθύδι του χορού και της χαράς.. όπως ριχόνται ή γυναίκες που δεν αγαπούν πού τους, που έχουν σκληρή ΚΑΡΔΙΑ..

Τόν ξέρετε βέβαια καλά, τόν Σάρλ Νοντιέ. Είνε ένας διαλεκτός άνδρας, αγαθός, σοφώτατος, πολυάγαπτος, αίσθηματίας, αλλά που αποπροτιμάζεται όμως, κι' αφήδιαι, όταν συναντάει μία κακή καρδιά. Είδε λοιπόν ή Σάρλ Νοντιέ την άκαρδη 'Ελένη να χορεύει, φαειρή και ξένοιαστη..

'Αλλά είχε δη πρό καιρού, σε κάποιο του ταξείδι, και τόν Ζερβαί να κλαίει, τόν σκύλο του να θρηνηί, κι' έμαθε τη θλιβερή τους ιστορία..

Συνεπαρμένος λοιπόν απ' την αγανάκτησή του, ή έκλεκτός μου φίλος, χωρίς να σκεφθεί ότι μπορούσε να χαλάσει μία ολοκληρη λαμπρή χοροσεπείδα, πλησιάζει την 'Ελένη..

Και της ψιθύρισε στο αυτί :

—Τί έκανε τόν Ζερβαί, 'Ελένη ;

'Η 'Ελένη έπασε λιποθύμη, κάτω απ' τόν φωτοβόλο μεγάλον πολυέλεσι του σαλονιού!.....

Πέρασαν χρόνια, από τότε. 'Η 'Ελένη ξέχασε τόν πρώτο εκείνον τρόμο της. 'Εξακολουθεί τώρα να τραγουδάει, να χορεύει, να ζή, να θαυμάζεται, να είνε εύτυχής. Δεν λιποθυμεί πειά, για ένα τόσο μικρό πράγμα..

'Ο Ζερβαί ;

'Ο Ζερβαί θα πηγαινή ακόμα κάθε μέρα, στο βράχο του και στη φλαμουριά του.. Κι' αυτός και το σκυλό του.. Και θα κλαίει αυτός, ενώ εκείνο παρακινημένο, όπως πάντα, απ' τη θλίψη του κυρίου του—θα ουρλιάζει κλαυμάρικα!

'Εκτός πειά, αν πέθαναν κι' οι δύο..

ΟΙ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΤΑΞΕΙΔΙ

'Ελα, πάμε στη βαρκούλα, που δεμένη στο γυαλό, μέχρις τώρα καρτερά, μακριά γιά να μάς πάρει. Είνα' άνοιξη λαγαρή της έσπερας το φεγγάρι, και της θάλασσας τόν κίθνα αγροικητά απάλο. Μη δειλάεις ! Δεν είν' ή νύχτα πάντα τόσο άγασθή, και τόν πάλσο καθ' ώρα δέ χαϊδεύει ή γαλήνη, τελώνοντι τόν χροσιάρι, που σκορπίζει ή σελήνη, και ή βάρκα κάποια μέρα σε συντομία θα χαθή... 'Ας ξαναόσουμε, καλή μου, πειά τόν τούτα τά νερά, τρυφερώτατη ή αύρα τόν πανί θα οπιδόση, και τόν διόδα μας ή φάρος θέ να μάς κατευοώση στο ταξείδι, σά μάς πάεινε γιά την άγνοση χαρά. Θέ να φτάσουμε ; Πως ζέεινε... Είνα' άλαργα τόν νησι και στο δρόμο ίσως έρθη ή βροχή και τόν σκοτάδε και μάς σπάσουν τή βαρκούλα... 'Αλλά ναός, αυτό τόν βράν ; Είνε πάντα τός' ώραίο, σάν κοντά μου θήσις σύ !..

ΤΑΚΗΣ ΔΟΞΑΣ

ΜΗ ΤΑΧΑ ΗΤΑΝ ΟΝΕΙΡΟ ; ...

Τάχα μήν ήταν όνειρο και πάλι θα ξυπνήσω, και στή γλυκειά σου άγκαλιά, μανούλα, θα βρωθώ ; Μη την αίσθησα σου μορφή θα την ξανακρούσω, κι' άλογαση στο πλάσι σου ξανά θα κοιμηθώ ; Μη τάχα ήταν όνειρο κείνη ή μαυρή μέρα, που άνάμεσα σε λουλούδια κομώσινα βαθεία ; Μην ήταν τάχα μά σασά, κι' όχι εσύ, μητέρα, κι' είν' άδικοι οι πόνοι μου, που γυαθίζω στην καρδιά ; Μη τάχα ήταν όνειρο ; 'Α ! πές μου, μη σωπαίνεις, ληπίσω με, κι' άπάντησε, μανούλα, να χαρής, γιατί μ' αυτή σου τη σιωπή δεν ξέρεις πως τρελλαινεις τα δύστυχα σου τά παιδιά, που τόσο λαχταρείς ; Τός' κόκκο ! Σέ δεν μ' άπαντάς, αν κλάω κι' αν σταράζω, μένετε βουθή στη θλίψη μου, τόν τόσο μου καημό,

απότσαα άδύατα με πόνο (νο να φωνάζω, άχ ! δεν βαστώ, ή άκουσθ, τόν μαύρο χοροσιμό !

K. P. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Μία σπουδαιοτάτη από Ιστορικής απόψης ανακάλυψη έγινετο κατ' αυτάς στο Ιερμελίνο, τόν παλιό ανακτορικό συγκρότημα της Μόσχας.

—Βρέθηκε τυχαίως μία κασοεινά περιέχουσα 360 έπιστολές τού Μεγ. Νικολέοντος και άλλα έγγραφα προς τόν τούρον Νικόλαον Β' καθώς και διάφορα συμφωνητικά σχέδια του στήριματου της έσοπτατειας τού 1812.

—Α Γερμανοί Κορμηούλτερ και Τόνκερ, καθηγητά της Φυσιολογίας τού Πανεπιστημίου Μοναχου, καταναν πειραματων των, ανακωνωσαν από ήμερών ότι ο ανώριμος γάλακτος έλαττει ένα ποσόν ήλεκτρισμου, καιών να επηρεάση ώραιόμια ευαισθησία όργανα.

—Τούτο απέδειχθη εκ τού ετής πειράματος : Επαρμισαν επί της καρταής ενός άνδρα,ου αφηρες πλάκες, συνειλεγτες με ειδικά μηχανήματα, τα οποία και εσημειωσαν την εκπαιτωμένη ηλεκτρική ενεργύαν.

—Ένας σορός Αιγυπτιωλόγος, έρευνώντας τελευταία στον τάφο μιας Αιγυπτίας κορης, άποθανουσης από 2500 ετών, ανακάλυψε μία δεσημη παύσην.

—Κατόνιν σχετικής μελέτης, εξακριβώθη: ότι ο πάτωμα ούτω ήσαν ή ερωτική άλληλογραφία της μακαρίτιδος.

—'Η 'Ιταλική κυβέρνησις έδημοσιωσα προ ήμερών ένα νόμο, διά τού οποίου υποχρεούται όσα τά οχήματα της Δημοκρατίας έκτακτουσεως, άμφοτέρων των φύλων, να έφοιασθών διά ραδιοφώνου.

—Τόν μέτρον αυτό έλήθη γιά να μετρούν οι μαθητά διά τα παρακολούθησών μια από τις άδουσε; των σχολειων των τις καθημερινές θρησκευτικές διδασκαλίες διαφορών καθολικών ιεροκηρυκτων.

—Στη Γαλλική κομωτολή Φοντενάι ζή ή παχύτερος άνδρωπος τού κόσμου. Είνε κάποιος Πωλ Ραβιόν ήλικας 28 ετών. Έχει βάρος 315 κιλών ή δέ περιμετρος τού σώματός του είνε 2 μέτρα και 16 εκατοστά. Οι μηροί του έχουν περιμετρα 90 εκατοστών και ή κνήμη του 64.

—'Ο διάσημος χημικός της Ν. Υόρκης Ουόλλιαμ Ντόου ανέκοινωσα προ ήμερών ότι έπέτυχε να εξαγάγη από τόν θαλάσσιον έδωκ, χρυσόν και άργυρον.

—'Ο τρόπος όμως της εξαγωγής των δύο αυτών πολυτιμων μετάλλων είνε τόσο δατανήρος, ώστε προς τόν παρόν να είνε άδύνατος ή έμπορική και διακηχανική έκμετάλλευσις της έφευρεσεως τού Αμερικανού χημικού.

—'Η 'Ιαπωνική κυβέρνησις έψηφισε τελευταία ένα νόμον, κατά τόν όποιον τά άλογα, ο σκύλοι και τά περιότερα που προσφέρουν στον πόλεμο έξαιρετικές υπηρεσίες, θύ παρασημοφορούντα με ειδικά μετάλλια.

—Στην Κεντρική Αμερική ζή ή φαθή των Μπόγκος, της όλοιας οι νεκροί θάπτονται κατά τρόπον έκτελής πρωτότυπο:

—Αντι να τούς θαλάσσιον ύπτιους, τούς διαπλάνουν έτσι, ώστε τόν σαγόνι τους ν' άκουμά στα γόνατα και τούς δένουν γιά να κρατήσουν τή στάσι αυτή.

—Κατόνιν τούς κατεβάζουν σ' ένα βαθύ λάκκο, μέσα στον όποιον στήνουν με πασσάλους και κλάδους δένδρων ένα έδος μακράς καύθηας, γιά να άποδοθή τόν χώμα να πέση στο σώμα του νεκρού. Έπειτα δέ γεμίζον από πάνο τόν λάκκο με χώμα.

—Τόν πορμερώτερο είνε ότι ο Μπόγκος, έσ τών νεκρών, τούς μέν άνδρες τοποθετούν με τόν πρόσωπον έστρωμένο προς βορράν, τις δέ γυναίκες με τόν πρόσωπον προς νότον.

—Στό Σοβιετικό Πανεπιστήμιον της Μόσχας φοτούν κατά τόν τρέχον έτος, 1307 γυναίκες στη Νομική Σχολή, 1215 στην 'Ιατρική, 1205 στη Φυσικομαθηματική και τή Χημεία, 4042 στη Φιλολογία και 375 στη Φαρμακευτική.

—Στη Νέα Υόρκη, λόγω των πληθαρίμων αυτοκνητιστικων δυστύχηματων, ιδρύθησαν τελευταία διά νόμον τρία εΑυτοκνητοδικεία, άρμόδια να έκδικάζουν τις ύποθέσεις αυτές.

—Μία πρωτότυπη όσο και τραγική αυτοκτονια έλαβε χώραν την περασμένη βδομάδα στη Βαρσοβία.

—Ένας δοτηής 'Ισραηλίτης, καταστράφεις οικονομικώς, έπήγε και κλιότερα στη αναγωγή της πόλεως, σε μία ώρα που δεν ήτηχε κανείς μέσα. Γδύθηκε κατόνιν, άλειψε τόν σώμα του με πετρέλαιο κι' έβαλε φωτιά. Τόν σώμα του αυτόχειρος βρέθηκε κατόνιν τελείως άπληθρακιμένο.

—Στη Γένοβα της 'Ιταλίας έγιναν προ ήμερών ή δοκιμές ενός νέου τύπου τηλεφώνου, συνδέοντος ένα πόσιον μ' ένα ύποβρύχιον, καθ' ήν στιγμήν τόν ύποβρύχιον βρισκεται εν καταδύσει.

—Πρόκειται περι μιας νεωτάτης έφευρεσεως, χωρίς στην όποια ένα ύποβρύχιον, βυθίζόμενο συντομεία άπυχηματος, θα μπορή να διατηρή την έκωνομία του με τόν έξω κόσμιο και θα δευκαλύνη έτσι τή διάσασί του.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

